

Євген Заволока,

студент 4 курсу

факультету фізико-математичних та інформаційних технологій

Наук. керівник: **О. П. Мягченко**, к.хім.н, доцент (БДПУ)

ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ЗАСОБАМИ ТУРИЗМУ

Актуальність проблеми полягає у дослідженні проблеми впливу туристичної діяльності на екологічний стан території, зокрема Північного Приазов'я **Ступінь досліджуваності** незначна через відсутність доступної інформації, матеріалів. **Методи та мета дослідження** – аналіз наявної інформації та власні спостереження.

Важливою проблемою є аналіз стану здоров'я школярів. Нами досліджені сучасні теоретичні основи формування здорового способу життя та екологічного виховання засобами туризму. Окреслені перспективи розвитку туризму в освітніх закладах нашої країни. Перспективний шлях України – побудова суспільства зі сталим розвитком, тому надзвичайно важливо, щоб сучасні форми освіти і виховання як духовного формування особистості відповідали вимогам формування культури здоров'я, одного з провідних критеріїв сталого розвитку суспільства. Любов до природи і дбайливе відношення стають для туристів реальним лише при їх активній особистій участі в її збереженні. Відношення до невиснажливого природовикористання виховується добрими справами туриста на маршруті, у лісі – усюди, де його допомога найбільш потрібна і ефективна. Оцінюючи професійні якості туриста, можна стверджувати, що любов до природи, активна участь в охороні і збільшення її багатств є показником його культури. І не тільки культури, але і патріотизму. У здоров'ї населення України за останні роки відбулась ціла низка негативних тенденцій багато з яких значною мірою пов'язані з незадовільною екологічною ситуацією. Одним із завдань екологічного виховання населення можна вважати перетворення природоохоронної переконаності в неухильну звичку, традицію, у стереотип безпечного для навколишньої природи поведіння населення, а також перетворити суспільні моральні вимоги у галузі охорони навколишнього середовища в особистості моральні принципи кожної людини. Завданням екологічної підготовки населення є як «особиста» споживча філософія спілкування з природою, виховання елементарної культури відносин до тварин, рослин, дерев, землі, води, так і подолання «суспільного» відношення до забруднення і псування навколишнього середовища, до всього, що індивід спостерігає, прикладів неправильного природокористування у будь-яких галузях господарства [1]. Існуючий закон «Про охорону навколишнього середовища» (1995 р.) не виконується в повному обсязі і часто не має механізмів відшкодування збитків за втрату кожної людини від негативного впливу екологічних чинників. З огляду на це необхідним є розширення можливостей населення для більш активного способу життя. Освітній процес в ЗОШ передбачає не тільки навчання і виховання, а й оздоровлення підростаючого покоління, хоча, повинні відмітити, що екологічному вихованню приділяється недостатньо часу. Це

обумовлено невеликою кількістю годин у навчальних програмах. Нині ведуться розмови про введення в шкільну програму таких нових предметів, як логіка, етика. Предмети потрібні, але нововведення потребують розв'язання низки проблем. Перш за все наших дітей потрібно захистити від розумового і нервового перевантаження. У школі вивчається понад 20 предметів. навантаження на учнів 6-11 класів щоденно по 6-8 уроків, на виконання домашніх завдань потрібно 2-3 і більше годин. Робочий день добросовісного учня триває 10 годин. Перерва між сніданком та обідом 7-8 годин. Окрім загальноосвітньої, багато учнів відвідують музичні, художні, комп'ютерні курси, спортивні школи, де вивчають і освоюють майбутню професію.

Основні висновки. 1. В Україні, зокрема у Північному Приазов'ї існують умови для повноцінного використання туризму з метою покращення екологічного стану території; 2. У цей процес значний внесок повинно зробити шкільне навчання та виховання; 3. Без розробки теорії розвитку шкільного туризму не можна ні здійснити підготовку кадрів, ні домогтися єдності підходу до туристської справи вчителів. 4. Все це вимагає подальшого дослідження, передбачається провести у цьому напрямку вивчення інших проблем екологічного виховання та формування здорового способу життя засобами туризму.

ЛІТЕРАТУРА

1. Булатова М.М., Платонов В.Н. Спортсмен в различных климато-географических условиях. – К.: Олимпийская литература, 1996. – 176 с.
2. Гусаренко М.Ю., Лубанова В.И. До питань про збереження фізичного і психічного здоров'я. // Матеріали міжнародної науково-технічної конференції / під ред. д. к. п. проф. Максименко Г.Н., – Луганськ, 2004. – с.205-207.

Анастасія Калашнікова,
студентка 3 курсу
ук. керівник: **Осіпов В.М.,**
к.н.фіз.вих. та спорту, доцент

МЕТОДИКА ЛІКУВАЛЬНОГО МАСАЖУ ПРИ БРОНХІАЛЬНІЙ АСТМІ

Актуальність. Бронхіальна астма – хронічне запальне захворювання дихальних шляхів, що супроводжується зміною чутливості та реактивності бронхів і проявляється періодичними нападами утрудненого дихання або задухи в результаті бронхіальної обструкції, зумовленої бронхоспазмом, набряком бронхів і гіперсекрецією слизу. Напади найчастіше виникають під впливом різних речовин алергенного походження. Бронхіальна астма, що протікає з частими загостреннями, призводить до розвитку емфіземи легень і легенево-серцевої недостатності [2; 6].

Захворюваність на бронхіальну астму на початку століття не перевищувала 1 % від загальної чисельності населення, а нині ця цифра